

BANDERA

Novembre
1945

DEL POBLE CATALÀ

BARCELONA

Núm. 2

AL COSTAT DEL GOVERN!

Sota la presidència del Sr. Irla s'ha format el nou govern de la Generalitat de Catalunya.

Hi ha catalans-l'opinió dels quals respectem-, que no estan d'acord amb la inclusió d'algun o alguns consellers; fins i tot, amb el govern en bloc. Però no és ara el moment més oportú per a exterioritzar aquestes discrepàncies, perquè si abans i durant la formació d'aquest govern ens era permesa la crítica, ara, una vegada aprovat i feta pública la seva constitució, el deure de tots és el d'acatar-lo amb disciplina i d'ajudar-lo amb l'escalf de la nostra simpatia i patriotisme.

Amb la formació del govern Irla ha quedat superada una etapa d'esforços gairebé individuals, i s'ha estructurat la unitat d'actuació política que mancava a Catalunya.

Hem de reconèixer que la necessitat d'una acció política conjunta ha estat sentida a Catalunya mateix pels més conscients dels catalans, i hem d'agraïr al "Front Nacional de Catalunya", a l'"Aliança Catalana" a la "Aliança de Forçes Democràtiques" i a altres grups diversos l'haver intentat realitzar aquesta obra d'unificació. La idea és generosa i acreditada una excel·lent visió política; però l'

EL GOVERN DE CATALUNYA

Presidència:

JOSEF IRLA

Consellers:

**C. PI i SUNYER - POMPEU FABRA
A. ROVIRA i VIRGILI- JOSEP CARNER
JOSEP XIRAU i JOAN COMORERA**

existència simultània d'organitzacions que tenen la mateixa finalitat ens demostra les dificultats d'aquest intent.

La manca de contactes i de discussió pública que imposa la clandestinitat, ha estat la causa de que no es realitzés ací la plena unitat que s'ha aconseguit a fora. Amb tot tenim el deure d'insistir fins vencer tots els obstacles.

Molts es pregunten quin programa portarà el nou govern, quina tasca farà un cop sigui a Catalunya. No oblidem que el govern que acaba de formar-se és un govern provisional que ga rebé només té una sola missió: La de restablir en el possible la legalitat anterior al Juliol del 1936 i celebrar eleccions quan més aviat es pugui.

Es un programa força limitat. Adhuc les reformes que l'experiència aconsella introduir en molts aspectes de la vida nacional catalana i que hauran de discutir-se i implantar-se en el seu dia, creiem que fóra inoportú acordar-les ara per decret i sense una prèvia consulta electoral. Malgrat això hi ha problemes urgents per a la solució dels quals no es podrà esperar les eleccions i que el govern haurà de resoldre, almenys momentàniament, en el que tenen de satisfacció a la vindicta pública.

Ens referim a la depuració de la burocràcia en tots els ordres. Fóra intolerable de que el nou govern es servís dels funcionaris ingressats a l'acabar la guerra a l'empar d'una incondicional adhesió al franquisme. Recordem-nos de que fins als que deuen llur càrrec a unes oposicions on els coneixements científics o tècnics són necessaris, se'ls exigeix demostrar aquesta adhesió, quedant-ne, per tant, exclosos, aquells que són considerats com a rojos, separatistes, o les dues coses alhora. Tinguem també present de que amb l'adveniment de la dictadura franquista es represalià a molts funcionaris i empleats d'empres particulars, a tots els quals se'ls haurà d'indemnitzar i reposar en llurs càrrecs.

EN ARBOLEM-LA

Amb gran emoció hem comprovat com arreu de Catalunya, del País Valencià i de les Illes, ressonava el nostre clam patriòtic. "Bandera" arriba a totes les terres catalanes com una promesa de germanor i de triomf.

Entenem que és l'hora de bandejar confusionismes, de parlar clarament, de fer-nos entendre. Per això no hi ha por en les nostres afirmacions. Per això i perquè no ens limita cap disciplina de partit, ni portem el llast de cap derrota.

Agraïm l'entusiasme amb que els catalanistes han acollit les nostres orientacions al costat de les altres publicacions clandestines de la Resistència. Agermanats en la lluita contra l'enemic comú, no pretenem simbolitzar sinó allò que justifica la nostra actuació:

ESSER 'BANDERA' DE CATALUNYA

Defensa de la República Catalana

Alguns nacionalistes han comentat negativament el titular que encapçalava el nostre primer exemplar i que deia "República Catalana", titllant-nos d'extremistes i de defensors d'un separatisme ja superat i mancat de seny.

Com sigui que llur comentari afecta a una qüestió que entenem fonamental, estem diposats a concretar el sentit d'aquella expressió.

Ens dol que es continuï jugant amb el mot "nacionalista" i que se'n diguin aquells que només són regionalistes o autonomistes. Nosaltres que respectem totes les tendències del catalanisme, àdhuc aquelles que creiem superades, sola ment exigim claredat en el títol que hom adopta per a definir-se, no essent, per tant, el mot "nacionalista", el més indicatiu per aquells que protestaren del titular esmentat. Si el fet de Catalunya Nació està ja fora de discussió a casa nostra, els que es diuen nacionalistes han d'acceptar les conseqüències d'aquell fet. Renunciar-les és un acte de feblesa o de covardia. I que no se'ns tracti d'illusos. L'acció de definir-se no és contrària a la de maniobra. No hi ha res de comú entre el nacionalista que actua sota la premisa del servei a Catalunya i el "rot o res" que tant ens ha desacreïtat. D'aquest lema "Bandera" n'esta tan lluny com del "ja som lliures! . . ."

No volem pujar les muntanyes d'un salt; però en política com en tot sempre és més moral i més honest dir on es va. Dir clarament que s'aspira al cim, no a les valls. . . I en el cas nostre, els mots precisos per a dir-ho així són els del titular: "República Catalana".

Els polítics catalans que discutiren l'Estatut deixaren a Catalunya en la condició de "Regió Autònoma". Molts d'ells s'anomenaven nacionalistes. Però el pitjor és que es declararen satisfets, la qual cosa equival a dir que consideraven ateses llurs aspiracions.

Ara que anem a entrar en una nova etapa constitucional — sinó de dret, de fet —, convé no caure de nou en aquella errada, i per això cal acabar-nos des d'ara. Enfront dels partidaris de deixar les coses tal com eren hi haurà els que creiem que Catalunya és una Nació i que solament la lliure determinació és la única solució possible.

I que consti que aquesta actitud no clou camins. Nació catalana ho és ara en situació d'ocupada. Ho era abans com a "Regió Autònoma". Ho serà demà com a Nació sobirana si aconseguim entre tots el que diu Prat de la Riba: "Ésser políticament el que som en l'ànima".

Picota

Inaugurem aquesta "Picota" amb el nom de

"Don JOSE" VARGAS RIVAS
ex oficial de Presons expulsat pel Govern de la República a conseqüència d'irregularitats no polítiques cometes al Penal de Figueres.

Els franquistes el posaren com a Cap de Serveis a la Model de Barcelona. Aquells que hi hem passat el recordem bé.

CONSIGNES

Reingresseu a les vostres organitzacions nacionalistes i obreres. Si no hi teniu contacte afilieu-vos als grups afins. La integració de totes les forces de la resistència serà possible si formem grups cohesionats

No critiquen cap organització antifranquista. La crítica sempre és perillosa: sovint estèril. Avui pot consistir un crim imperdonable contra Catalunya, i vosaltres podeu ésser-ne còmplices inconscients

No importa qui fa "Bandera" No tractis d'esbrinar-ho: fes callar als que ho pregunten i als que n'expliquen l'origen. Observa que en parlen els qui no en saben res: pensa que els qui podrien parlar-ne callen.

Difon "Bandera": Parla'n amb els amics. "Bandera" cal que arribi a la fabrica, al taller a l'oficina. Crea grups de llegidors, "Bandera" no va contra ningú. És cap intent d'escissió entre els nuclis catalanistes i obrers. "Bandera" és la Catalunya conscient enfront del franquisme.

Amb les dignitats eclesiàstiques que el franquisme ha enlaira't tampoc podrà ésser tolerant el nou govern. perquè encara que el Vaticà sigui qui nomena el Dr. Modrego bisbe de Barcelona, i el Dr. Arce Ochotorena arquebisbe de Tarragona, solament podia fer-ho triant-los d'una llista de tres noms per a cada carrec presentada i recolzada pel general Franco, i ja sabem que la inclusió en aquelles llistes no s'ha fet mai per mèrits de virtut o de pietat, sinó per l'anticatalanisme i adhesió al "Movimiento" dels interessats.

Un altre punt que haurà de merèixer la més gran atenció del nostre govern és la qüestió social i l'ordre públic. I unim aquets dos aspectes: qüestió social i ordre públic, perquè sovint es barregen fins a confondre's i semblar-ne un de sol.

Creiem que el nou govern de la Generalitat pot esperar de la sensatesa dels nostres obrers i de llurs dirigents la disciplina més estricta; pue no plantejaran vagues inoportunes; que amb llur impaciència per les millores socials-per altra part tan justificades-, no faran el joc als reaccionaris i als extremistes

Caldrà vetllar també per a un ordre públic rigorós, insubornable; que hom no es prengui la justícia per la pròpia mà; que no hi hagi venjances. Però el govern al seu torn haurà de fer justícia contra tots els que es sublevaren i els que han col·laborat amb els franquistes, endogalant Catalunya. La justícia, per dura que sigui, no ha d'espantar-nos. El que hauriem de temer, en tot cas, fóra l'impunisme. . . o el desordre.

Ignorem si serà exactament aquest o un altre el programa que desenvoluparà el govern Irla, Però sigui quin sigui, el deure dels catalans, ara i aleshores, és el de recolzar-lo. Enfront d'uns militars sublevats que s'aixecaren contra la República i les seves institucions, el govern català format en l'exili, com el govern basc i el republicà, representen la continuïtat d'un règim i d'unes institucions que foren sancionades amb el vot del poble.

"Bandera" creu expressar el sentir unànim dels catalans al saludar el nou govern de la Generalitat de Catalunya i posar-se incondicionalment a les seves ordres.

La Vostra Mistica i la Nostra

Totes les ideologies pressuposen una mistica i una politica concretes. L'harmonia d'aquests elements determina l'eficacia d'un ideari. Sense mistica l'activitat degenera en professionalisme; sense politica concreta no passa d'esser una actitud estèril.

Vosaltres i nosaltres hem sofert la falta d'harmonia d'aquests factors; hem patit, a vegades l'exclusivisme de les motivacions internes, mistiques, sentimentals, i la falla de la seva traducció externa politica operativa.

Nacionalisme i sindicalisme català no són termes antagonics sino actituds coincidents: responen a direccions paral·leles d'uns ideals profundament sentits: La llibertat de l'organisme nacional i la dignificació de l'estament obrer, creador d'una riquesa en profit aliè.

Interessos de professionalisme politic han procurat enfrontar-nos, situar la nostra mistica en contra de la vostra, creant així una falsa dualitat.

Elements tèrbols ajudats pel centralisme estatal, orientaren les masses treballadores en contra del catalanisme. A començament de segle l'obra antisolidaria de Lerroux, respongué a aquesta finalitat. Des d'aleshores, sota diverses etiquetes proletaries, s'ha repetit la maniobra. La passada guerra és massa recent i no es tampoc, encara, hora de puntualitzar.

Hem de trobar un punt de coincidència d'alianca, de fusió, per tal d'agermanar la vostra mistica amb la nostra.

Vosaltres i nosaltres, a despit de diferències accidentals, representem un sentiment de llibertat - nacional i humana - incompatible amb el gregarisme d'aquelles orientacions que sota un signe, en aparença contrari a l'actual, voldrien continuar l'opressió centralista en el demà que tots presentim immediat.

LA BANDERA CATALANA AL PALAU.

Les forces de la resistència catalana han donat fè de vida amb aquesta nova bandera que proclama la inconformitat de Catalunya a la situació politica que personifica el "general".

L'esperit rebel de la nostra Pàtria s'exterioritza en forma inequívoca i netament catalana. Els joves, els homes que formen en aquesta resistència, tenen per finalitat CATALUNYA i la nostra LLIBERTAT NACIONAL.

Davant d'aquests supremes ideals totes les forces de resistència catalanes supelem les aspiracions que podrien dividir-nos per a fer mes contundent i decisiva la nostra tasca en pro de l'assoliment victorios i rapit dels nostres ideals

Cal pero intensificar tot el que desvetlli l'esperit del poble i proclamem netament la rebelió catalana i la decisió de Catalunya sense confusions ni equivocs. Avui amb aquesta forma pacifica i disposats a mantenir amb fermesa i coratge tot el que aquests DRAPS BARRATS simbolitzen.

fins que impetuosament avasalladora es desprengui tota la força continguda del nostre poble i el porti a l'assoliment de la nostra llibertat nacional.

DUES PARAULES SOBRE EL FET RUS

No som comunistes ni ho serem mai. Tampoc ens deixarem influir, però, per aquesta posició negativa de l'"anticomunisme" que hom adopta ara per a pretendre, sota l'etiqueta de "Defensa de la civilització occidental" inventada pels nazis, mantenir un estat de coses i uns privilegis de casta que no tenen raó de subsistir. I menys encara col·laborar amb la nostra actitud en desvetllar una nova guerra ideològica que Franco no vacil·laria en desencadenar per tal d'esquivar o ajornar el seu destí.

La presència d'una Rússia puixant a Europa és un fet la importància del qual no es pot desconèixer. I arribat el cas seria absurd no establir amb la U. R. S. S. relacions diplomàtiques i comercials.

La Catalunya del demà — un demà que proveiem i desitgem immediat — no té en el seu haver cap "Divisió Axul".

La Moneda és Problema

Un dels problemes més urgents que haurà d'afrontar el govern de la República, serà el de la moneda.

Es gairabé segur que al restablir-se la igualtat tornem en el possible a l'estat de coses anterior al 19 de Juliol del 1936, el govern no podrà donar validesa a un paper moneda emès per uns generals rebels i sense la cobertura-or que preveu la llei.

Com es farà el canvi, si es reconeixera o no un tant per cent de valor a la moneda actual, si es posara en circulació l'antic paper moneda o se n'crearia un de nou són qüestions aquestes de la competència exclusiva del govern de la República que n'ha confiat llur estudi o una comissió de tècnics i les quals "Bandera" no pot contestar satisfactoriament perquè els fets, després podrien desmentir-los. Per això, i donada la nostra prohibició, tampoc ens fem ressó del rumor segons el qual solament tindran valor determinades sèries dels bitllets de cent pessetes, de les emissions de Burgos de color verd,

En canvi, el que "Bandera" pot afirmar, des que ha estat expressament autoritzada per a fer-ho, es de que la República anul·laria els emprèstits i emissions de Deute fets pel govern il·legal del general Franco, no otorgant-los hi cap valor, excepte quan llur tinença en mans dels particulars sigui deguda a la conversió obligatòria de títols antics, o es tracti de la part de capital social que per ministeri de la llei certes empreses, com les Companies d'Assegurances posen per cas, venen obligades a invertir en títols de l'Estat.

BANDERI

Tots haureu sentit a dir a gent de seny que la democràcia no es viable al nostre país, i que el que cal es que hi hagi un ordre i una ma forta.

El comunisme també és un concepte de l'ordre. També és un regim de mà forta. Tampoc a Rússia hi ha vagues. Si visquessim sota un regim comunista, es que aquests senyors no s'esgargamellarien demanant la democràcia.

La idea és bona. Intercanviar primer 50.000, infants, i ara 2.000, infants jueus com a torna, per 2 o 3 mesos de govern.

Catalunya ha de fer una politica realista. Hem de conivir i de tractar amb tots els països del mon. Adhuc amb Rússia.

Caixa G

BANDERA

DE LA REPUBLICA CATALANA

NOSALTRES TENIM PRESSA...

Molta pressa tenim. Volem evitar una forta crisi, un gran perill, la fam l'ensorrada en fi del nostre poble.

No volem que a la nostra patria passi el que ha passat a Grecia, per exemple després de la perllongada ocupació nazi. I l'ocupació franquista és germana per les tils i els procediments de la nazi: Trasllat d'industries; trasllat sord de poblacions; tot per a l'exèrcit: indiferència davant dels problemes econòmics, filla de la convenció de que un altre els arranjarà debilitació sistemàtica del nostre potencial industrial; un gran menyspreu enfront dels sofriments del poble i de la misèria regnants; i un aparell de propaganda que no enganya a ningú destinat a fer-nos creure el contrari.

I com que cada dia que perdura aquest estat de coses és un grapat més de terra que ens cau al damunt, nosaltres tenim pressa.

Qui som nosaltres?

Nosaltres som els treballadors que guanyem jornals de fam en contrast amb el cost fabulós de vida que ens mena a la misèria i a la desesperació. Som els empresonats per delictes polítics i els relegats per no haver-nos volgut adherir al règim. Som els minyons que seguim mobilitzats per a ésser emprats, si convé, contra el nostre poble, perquè res fa tèmmer un agressió exterior...

Essent industrial i conservador també es pot tenir pressa per a què s'acabi el règim franquista: Cap guany material és prou per a què s'ignori o es sacrifiqui la dignitat d'un poble. Altrament, demostrada l'incompetència del sistema davant dels problemes vitals creats es logia que hom s'apressi a substituir-lo.

També es pot ésser catòlic i tenir pressa. Més encara; creiem que les conviccions religioses quan són honradament sentides i practicades són incompatibles amb qualsevol sistema polític contrari a la dignitat humana predicada pel cristianisme.

Creure que les esglésies han de viure a perpetuïtat guardades per les armes és é ser pessimista sobre les possibilitats de la religió. Ja és hora de que els catòlics es facin càrrec que si en la zona republicana es produïren certs fets injustificables es degué a la subversió franquista que deixà el govern desproveït dels seus òrgans de coerció.

Els catalans exiliats també deuen tenir pressa. I si bé és cert que els partits i organitzacions no han desplegat des de l'estranger l'activitat que calia, no éssent encara visible l'obra del nou govern de Catalunya, el sol fet de que s'hagi format aquest govern en fa esperar que la Resistència pendrà aquell impuls tan necessari que fins ara no ha tingut.

Anglaterra tampoc té pressa. La B. B. C. ha callat en sec. Al costat del que ens ha vingut dient, el seu silenci d'ara és incompreensible.

Es que tem una etapa de desordre, o bé creu que les nostres forces de l'interior no estan prou preparades o que no han cristal·litzat en un organisme de resistència únic o gairebé únic per la seva importància? O és que se ns reserva per a fer de peça de canvi en el camp de les diferències anglo-russes?

Segui el que sigui la B. B. C. ha iniciat una pausa i ha preferit guanyar temps, sense pensar que una excessiva prudència pot ésser a la llarga una mesura negativa.

Nosaltres sostenim el criteri de que es a dintre i no a fora on cal cercar la solució dels nostres problemes. Seria útil per a la nostra causa fer arribar aquesta convenció als catalans d'aquí i d'allà i donarla a conèixer als estrangers que ens observen.

Pels catalans tindria l'interès d'una ordre de mobilització, necessària per vèncer moltes passivitats.

Als estrangers els serviria de referència

cia i els predisposaria a ajudar-nos moralment. Nomes una tasca segura i efectiva a l'interior pot proporcionar nos aquest ajut.

Quan el nostre moviment contra la dictadura franquista presenti un aspecte organitzat i vigorós és de creure que a les hores s'acabaran alguns tractats de comerç i certs silencis radiofònics, perquè el nostre moviment constituïa aleshores l'únic element possible d'ordre o desordre.

La caiguda del general Franco i del seu règim està escrita, és inevitable. Malgrat les seves baixes malgrat les concessions a Nord-Amèrica i a Anglaterra, malgrat les eleccions orgàniques. Perque aquest fet es produeixi solament cal determinar-ne l'instant. I aquest depèn de la diligència amb que tot es posi en marxa.

Quan tots els catalans, camperols, obrers i patrons, dretes i esquerres diguem prou, activament i passiva tots al nostre lloc, commocionarem la política, l'economia i l'ordre públic. L'edifici corcat del franquisme no resistirà la nostra empenya, les seves repercussions i les seves conseqüències.

Es pel que sofrim i pel que podem fer pel que nosaltres tenim pressa.

Mes Detencions

S'ha desencadenat una nova onada de detencions gubernatives per tot Catalunya les regions mes afectades són les de Reus Tarragona, on la cifra de detinguts depassa el centenar.

No es le noticia de que siguin conseqüència de cap acció subversiva ja que molts dels detinguts no tenen significació política.

Es una prova més, si es que n-hi han poques, del menyspreu amb que son tractats els drets civils, i de la falsetat dels textos legals: "Fuero" i altres, editats pel Franquisme.